

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Ing. R. L.**, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, Ústřední finanční a daňové ředitelství, se sídlem Letenská 15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2010, čj. 43/57879/2010-431, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2014, čj. 9 A 163/2010 – 58,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného **se** ve vztahu k výroku II. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2014, čj. 9 A 163/2010 – 58, **p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 14. 4. 2010, čj. 5672/10-1500-703157, Finanční ředitelství v Brně (dále jen „finanční ředitelství“) částečně odmítlo žádost žalobce o poskytnutí informace, a to celého metodického materiálu „Změny zákona o daních z příjmu pro poplatníky DPPO účinné od 1. 1. 2008 - materiál ke školením, č. j. 16643-08-1200-702170“ včetně jeho příloh.

2. Žalovaný zamítl odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 31. 5. 2010, čj. 43/57879/2010 - 431.

II.

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 31. 3. 2014, čj. 9 A 163/2010 – 58, zrušil rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí finančního ředitelství (výrok I.) a nařídil Finančnímu úřadu pro Jihomoravský kraj, aby ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku poskytl žalobci požadovanou informaci (výrok II.).

III.

4. Žalovaný (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve vztahu k výroku II. napadeného rozsudku.

5. Podle stěžovatele by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V rozporu s veřejným zájmem by byl naopak stav, kdy by předmětná informace byla žalobci poskytnuta před rozhodnutím o kasační stížnosti, a mohla by tak nastat jedna

z popsaných nežádoucích situací. Tím měl stěžovatel patrně na mysli, že v případě poskytnutí informace žalobci a jejího zveřejnění na úřední desce povinného subjektu by se veřejnost mohla mylně domnívat, že se jedná o stanovisko povinného subjektu, které je závazné pro úřední osoby. Tento postup by mohl vést ke vzniku právní nejistoty, která by mohla vyústit ve spory s daňovými subjekty. Stěžovatel doplnil, že právní následky napadeného rozsudku by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám.

IV.

6. Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

7. Nejvyšší správní soud předně připomíná, že stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze ve vztahu k výroku II. rozsudku městského soudu. Zdejší soud proto zkoumal, zda byly naplněny podmínky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze v tomto rozsahu.

8. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

9. Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku je vyhrazeno výjimečným situacím, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

10. Nejvyšší správní soud opakovaně vyslovil, že soudy ve správním soudnictví poskytují primárně ochranu subjektivním veřejným právům a rovněž institut odkladného účinku je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce (účastníka správního řízení) před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého správního rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem stanovené podmínky. Situace, kdy bude možno dovodit vznik nepoměrně větší újmy na straně žalovaného správního orgánu v důsledku rozhodnutí krajského soudu, tak budou nepochybně představitelné jen výjimečně.

11. Žalovanému správnímu orgánu jistě nelze upřít právo obrátit se v případě nesouhlasu s výsledky soudního přezkumu provedeného krajským soudem na Nejvyšší správní soud s kasační stížností. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006 – 49, č. 1255/2007 Sb. NSS (dostupné na www.nssoud.cz), přitom zásadně platí, že zruší-li krajský soud rozhodnutí správního orgánu, je povinností správního orgánu pokračovat v řízení a řídit se závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí bez ohledu na to, zda byla ve věci podána kasační stížnost. Skutečnost, že správní orgán má povinnost o věci rozhodnout v souladu se zrušujícím rozsudkem krajského soudu, sama o sobě nemůže vést k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti už jen proto,

že by tímto způsobem mohl argumentovat každý správní orgán, jehož rozhodnutí bylo zrušeno. Takový postup by se však dostal zcela mimo shora popsáný smysl a znění zákonné úpravy.

12. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti správního orgánu je proto vyhrazeno pouze pro mimořádné případy, kdy by okamžitým výkonem soudního rozhodnutí mohlo dojít k závažným důsledkům, obdobným těm, které zmínil rozšířený senát v usnesení čj. 2 Ans 3/2006 – 49.

13. Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci uzavřel, že nepřiznání odkladného účinku by vedlo ke vzniku nevratného stavu a faktické bezpředmětnosti kasační stížnosti. Pokud by zdejší soud nepřiznal kasační stížnosti ve vztahu k výroku II. napadeného rozsudku odkladný účinek, Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, který je podle městského soudu v dané věci povinným subjektem (viz § 8 odst. 2 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky), by byl povinen poskytnout žalobci požadovanou informaci. Jakýkoliv výsledek kasačního přezkumu by pak ničeho nezměnil na tom, že žalobce by měl požadovanou informaci k dispozici a tento stav by se nedal odčinit.

14. Nejvyšší správní soud si je vědom, že na straně žalobce vznikne přiznáním odkladného účinku určitá újma spočívající v tom, že mu požadovaná informace nebude prozatím poskytnuta a že bude muset vyčkat na rozhodnutí kasačního soudu. Tato újma bude však pouze dočasná do doby, než bude postaveno najisto, zda je kasační stížnost důvodná. Žalobci proto nevznikne větší újma než ta hrozící povinnému subjektu.

15. Nejvyšší správní soud neshledal, že by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout újma jiným osobám. Přiznání odkladného účinku rovněž nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

16. Zdejší soud tedy dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve vztahu k výroku II. napadeného rozsudku byly naplněny.

17. Závěrem soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. července 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu